

faandt sig, strax skal ophøre. Et heller skjønnes Udtrykkene i Paragraphen med tilstrækkelig Tydelighed at medføre, at den kongerigste Overformynderibestyrrelse uden Videre bliver Følgen i ethvert Tilfælde, hvor en Værges fratræder Bestyrrelsen af et efter de i de omhandlede Districter hidtil gjældende Regler bestyret Værgemaal, idet de brugte Udtryk vel kunde tilstede, at der beffikledes en ny Værges til at fortsætte Værgemaalsbestyrrelsen efter de hidtil gjældende Regler. — Udvalget har troet, at man burde affkære disse saavel som enhver anden Tvivl, hvortil Paragraphens Udtryk muligen isøvrigt kunde give Anledning, og tillader sig derfor at bringe en ny Redaction af denne Paragraph i Forslag, der formeentligen fuldstændigere udtrykker, hvad der efter Motiverne har ligget i Udkastets Tanke.

ad 4.

Motiverne til nærværende Paragraph i Udkastet ophvise Besskaffenheden af de Grunde, der tale for deelviis at opretholde Virkningerne af den hidtil bestaaende Begrændsning i Formuesfællesskabet mellem Egtefæller. Den Regel, der i dette Niemed opstilles i første Stykke af Udkastets § 4, gaaer imidlertid ikke videre end til at hjemle Egtefæller Ret til, uafhængigt af det med den 1ste April 1867 indtrædende fuldstændige Formuesfællesskab, at beholde den Ford, de før dette Tidspunkt allerede havde erhvervet som deres Særeieendom.

Udvalget har ikke alene billiget de Grunde, der have ledet til den saaledes fra Regjeringens Side tilsigtede Andrømmelse til Gunst for 3ybeste Lovs Regler om Formuesforholdet mellem Egtefæller samt for nedarvede Retsbegreber; men vi ere komne til den Anskuelse, at Andrømmelsen burde gives en endnu større Udstrækning, for at ikke tilfældige Begivenheder, alt efter som de indtraf kort før eller kort efter den 1ste April 1867, skulde faae en unaturlig Indflydelse paa Egtefællernes indbyrdes Stilling i formueretlig Henseende, muligens endog til Skade for det øvrige Forhold mellem Mand og Hustru. — Forskjellige Løsninger have derfor været til Forhandling i Udvalget, men de Indvendinger, der have frembudt sig mod ethvert af de fremkomne Forslag, have bevirket,

at Udvalget tilsidst har forenet sig om det Forslag, der i den videste Udstrækning tog Hensyn til de Retsbegreber og Følger, som man ønskede at staaene. Vort Forslag gaaer saaledes ud paa at bevare den hidtil gjældende Rets Regel om Egtefællers Afgang til uafhængig af Formuesfællesskabet at erhverve og beholde Ford i Særeie for alle de Egtefæller, som ere stiftede forinden den 1ste April 1867. Som Følge heraf skydes vel Terminen for den kongerigste Lovgivnings fuldstændige Ikrafttræden paa dette Punkt temmelig langt ud, men Udvalget nærer da ogsaa det Haab, at Befolkningen i de indlemmede Districter, der maa antages at lægge stor Vægt paa de herhen hørende Forholds Ordning, i vort Forslag vil see en alvorlig Bestræbelse for at komme den imøde saameget som muligt.

Til den Hovedregel, som vort Forslag opstiller, have vi føiet en Bestemmelse om den Maade, hvorpaa, og den Form, hvorunder Egtefællerne paa den simpleste Maade, efter indbyrdes Overenskomst, ville kunne ophæve Særeiet i Henseende til Ford til Fordeel for Fællesboet. Saavel for de Tilfælde, hvor Hovedreglen maatte medføre, at Ford erhverves af en Egtefælle udenfor Formuesfællesskabet, som for de Tilfælde, at tidligere Særeie i Henseende til Ford ophæves ved en mellem Egtefællerne berom indgaaet Forening, kræver Trediemands Ret, at det Fornødne iagtages til hans Bestryggelse i Overensstemmelse med den kongerigste Lovgivnings Grundsatninger. Vi have derfor tilføiet en udtrykkelig Forskrift om, at Tinglæsning bør iagtages i begge Tilfælde.

Til nærværende Paragraphs 2det Stykke har Udvalget ligeledes fundet Anledning til at foreslaae tvende Endringer. — Den første Endring tilfigter at bevare for Egtefolk, der boe i de indlemmede Districter, i nogle Aar, udover Terminen for nærværende Lovs Ikrafttræden, den fuldkommen frie Afgang til ved Eglepagt at ordne Formuesforholdene imellem sig, som den indtil 1ste April 1867 gjældende Ret hjemlede dem. Ifølge Forordningen af 21de Mai 1845 § 16 behøve Foreninger, hvorved Egtefæller ophæve eller indskrænke det ellers ipso jure mellem dem bestaaende Formuesfællesskab, alderhøjeste Confirmation. Men netop i det